

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2026

гр. София, 12.03.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в закрито заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

като разглежда дело номер **2778** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.46, ал. 5 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ във връзка с чл.166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на Г. Т. М., подадена чрез пълномощника му адв.Г. от САК, против Заповед №РЛН20-РД09-39/10.02.2020г. на кмета на район „Л.”-Столична община, с която на основание чл.46, ал.1, т.1 и т.3 и ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/ и чл.33, ал.1, т.3 и ал.2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е прекратено наемното правоотношение, възникнало от Заповед №ЖН-04-Г-014/16.11.1998г. на кмета на район „Л.” за настаняване на Г. Т. М. и членовете на семейството му в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящо се от две стаи, дневна, кухня и сервизни помещения, поради неспазване на добрите нрави – кражба на ток от асансьора на етажната собственост и неизплатени задължения към етажната собственост в размер на 519,12лв.

В жалбата се съдържа искане да се спре предварителното изпълнение на оспорената заповед. Изложени са доводи, че предварителното изпълнение на заповедта ще застраши интересите на жалбоподателя, който е на 87 години, живее заедно с дъщеря си, която е със 100% неработоспособност, като и двамата са с материално положение, което не им позволява да си осигурят друго жилище.

Като взе предвид доводите на оспорващия за спиране на предварителното изпълнение и след като се запозна с доказателствата по делото съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С оспорената заповед № РЛН20-РД09-39/10.02.2020г. на кмета на район „Л.”-Столична община, на основание чл. 46 ал.1 т.1 и т.3 и ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/ и чл.33 ал.1 т.3 и ал.2 от Наредбата за реда и

условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е прекратено наемното правоотношение, възникнало от Заповед №ЖН-04-Г-014/16.11.1998г. на кмета на район „Л.” за настаняване на Г. Т. М. и членовете на семейството му в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. В заповедта е посочено, че Г. Т. М. и членовете на семейството му следва да освободят общинското жилище в едномесечен срок от получаването на заповедта.

Съгласно протокол за обявяване на съобщение за издадената заповед, същата се счита за връчена на 17.02.2020г., като жалбата срещу нея е постъпила в общинската администрация на 28.02.2020г., поради което е допустима. Искането за спиране е направено от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес. Съгласно чл.46 ал.5 от Закона за общинската собственост жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго.

Предпоставките за спиране на предварително изпълнение на един административен акт от съда са визираны в нормата на чл.166 от АПК, като по силата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, а именно: при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове, се презумира наличието на една, повече или на всички предпоставки по чл. 166, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – такива, които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

В случая, настоящия съдебен състав намира, че е налице такъв личен интерес, доколкото предварителното изпълнение ще доведе до застрашаване на живота и здравето, както на 87-годишния жалбоподател Г. Т. М., така и на дъщеря му Д. Г. Ц., която е с със 100 % трайно намалена работоспособност, предвид обстоятелството, че същите не разполагат с друго жилище или с доходи, които да им позволят да си осигурят безпроблемно такова.

В конкретния случай са налице и основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, в съответствие с чл. 6 от АПК, който регламентира принципа на съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията и чл. 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Общественият интерес няма да бъде накърнен съществено със спиране изпълнението на оспорваната заповед до постановяване на влязъл в сила съдебен акт, а в същото време спирането ще даде възможност на Г. М. и неговата дъщеря да предприемат действия за осигуряване на жилище, което е основно човешко право и по Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

Предвид изложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА предварителното изпълнение на заповед №РЛН20-РД09-39/10.02.2020г. на кмета на район „Л.”-Столична община, до приключване на производството по адм.д.№2778/20г. по описа на АССГ с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: